

РЕШЕНИЕ

№ 7471

гр. София, 22.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8450** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. И. М. срещу решение от 2.4.2020 г., постановено по НАХД № 19146/2019 г. на СРС, Наказателно отделение, 147 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 42-0001339/27.8.2019 г., издадено от инспектор в областен отдел „Автомобилна администрация“, с което му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

Касаторът моли да се отмени решението на СРС. Твърди, че в АУАП и НП не са посочени дата и място на извършване на нарушението; фактическото описание на нарушението не е достатъчно ясно, пълно и конкретно. Процесният тахографски лист не е бил използван към момента на проверката и не е посочено процесният лист за какъв период от време е бил използван. Не е посочена и нормата, която определя максимално допустимият срок на използване на тахографски листове. Сочи и други процесуални нарушения. От събраните доказателства не може да се направи извод дали е виновно деяние, а още по-малко – доказателства в подкрепа на това. Цитираният тахографски лист се твърди, че не е достатъчен. Не е посочено и какво точно нарушение се вменява на касатора. Твърди, че в надвишеното време превозното средство е било в покой. Когато свършила почивката е сменил тахографския лист с нов. Налице е формално нарушение, без да са налице неблагоприятни последици от

него, поради което следва да се приложи чл. 28 ЗАНН.

Ответникът областен отдел „Автомобилна администрация“ не взе становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

При разглеждане на делото пред СРС настоящият състав констатира, че е са допуснати съществени процесуални нарушения.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, а именно, че на 18.7.2019 г. касаторът, в качеството си на водач на влекач „ДАФ 94589“, е бил спрян за проверка от служители на ответника. Проверяващите установили, че е използвал тахографски лист от 16/17.7.2019 г. – за по-дълъг период, отколкото е предназначен /24 ч./ и това не е довело до загуба на данни.

Съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, при спазване на законоустановения ред. Те съдържат всички изискуеми от закона реквизити – описание и анарешението, време и място на извършване и обстоятелства, при които е извършено.

Въз основа на така установеното е прието, че с посоченото деяние е осъществен фактическият състав на чл. 34, § 1, изр. 3, пр. 1 от Регламент № 165/2014 г., съгласно който тахографският лист не може да се използва за по-дълъг период от този, за който е предназначен. Предвид това, че не се е стигнало до загуба на данни е прието, че правилно е приложена нормата на чл. 93в, ал. 10, пр.1, т. 2 ЗАвт.Пр. Не следва да се приеме, че е налице малозначителност на деянието предвид засегнатите обществени отношения.

Съдът, като взе предвид изложеното, намира, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Неоснователни са твърденията на касатора относно допуснати нарушения в административно-наказателното производство. НП съдържа подробно описание на нарушението, вкл. и датата, на която е извършено; тя може да се изведе по логичен начин от описанието на самото нарушение. Подробно е описана фактическата обстановка относно описанието на нарушението, което описание дава възможност и за подвеждането му под съответната санкционна норма.

При постановяване на решението СРС не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила. В съответствие с изискванията на чл. 14, ал. 1 от НПК, решението, с което е прието за доказано административното нарушение, е взето на

основата на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Не е налице непълнота, неяснота или противоречие в мотивите на СРС. Те са последователни, категорични и безпротиворечиви.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 АПК съдът намира, че обжалваното решение съответства и на материалния закон. Доколкото производството е по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, то приложение следва да намери и чл. 220 от тази глава, предвиждащ забрана за нови фактически установявания – съдът следва да прецени прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени в обжалваното решение.

Правилни са изводите на СРС, направени въз основа на очертаната фактическа обстановка, че касаторът не е спазил нормата на чл. 34, § 1, изр. 3, пр. 1 от Регламент № 165/2014 г., съгласно който тахографският лист не може да се използва за по-дълъг период от този, за който е предназначен.

При наличието на тези изводи правилно СРС е достигнал до извод, че следва да намери приложение санкционната норма на чл. 93в, ал. 10, пр.1, т. 2 ЗАвт.Пр.

Правилно е прието, че не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 ЗАНН, като съдът изцяло споделя мотивите на СРС, поради което и препраща към тях.

Въз основа на тези мотиви касационната инстанция счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 2.4.2020 г., постановено по НАХД № 19146/2019 г. на СРС, Наказателно отделение, 147 с-в,.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.